

Dobrý večer Dadka,

akurát som našla Tvoj posledný dopis a vidím, že plačeš. Rozplakala som sa aj ja, slzy mi tečú samy od seba a nie a nie prestať. Už dávno som Ti chcela napísať a až teraz som sa rozhodla.

Skôr trošku o mne, som starší ročník mohla by som Ti asi byť mamkou.

V Tornali som vyrastala, maturovala, vydala sa a

nakoniec v 1977 som odišla do R.S., kde som bývala do roku 2001 a nakoniec som zaparkovala v Rbk.

Hoci v Tornali som prežila veľa zlého, rada sa tam vraciam. Mám tam ešte mamku, brata a hlavne skvelého človeka, Betku Lajgútovú ktorá mi bola sestrou, poradkyňou, kamarátkou a je ňou doteraz.

Keď som bola v októbri na stretku po 40 rokoch gympla, cítila som sa ako 20 ročná. Zároveň sme oslávili aj Betkinu 60-ku.

Jej som sa pochválila, že som objavila Tvoju stránku na Gemerlande a nádherne píšeš o našom malom mestečku a o veciach , ktoré sa tam udiali a dokonca som si dala svojim chlapcom vytlačiť dopisy a Tvoje odpovede.

Najviac sa mi páčilo interview s Bohom a odpoveď na otázku, čo si myslíš o Dubčekovi. Nejdem to rozoberať, iba toľko, že som čítala príspevok od L.R na Rimave, klobúk dole, nečakala som to od neho.

Máš pravdu aj v tom, **že my súdiť nemáme** a veľmi pekne Ťa prosím píš ďalej. Ja som šla na Tvoju stránku každý deň, či niečo nové tam nájdem, keď som nenašla tak som si prečítala čo tam už bolo. **Dadka moje srdce sa potešilo, vždy keď som šla na Tvoju stránku, však som rodáčka a Tvojou stránkou som sa prechádzala po Zoltánke, kde som chodievala, keď mi bolo smutno. Ja si myslím, že Ty máš na to, aby si pokračovala v tom čo si začala teraz a nie o 2-3 životy. Kto ma poznal predtým a stretol sa so mnou po pár rokoch, každý vraví, že som sa zmenila o 180 stupňov.**

Je to pravda snažím sa pomôcť komu viem, dokonca i takým čo ma podrazili bez toho, že by som to niekomu pripomínala.

Tak Dadka prajem Ti veľa - veľa zdravia šťastia pohody, ja nečakám na Vianoce ja mám Vianoce, keď čítam Tvoje články.

Pozdravujem celú rodinku

Rišková Magdaléna rod. Brťková

Milá teta Magdalénka :))

Len ťažko sa mi hľadajú vhodné slová, ktoré by charakterizovali zlatú strednú cestu medzi pokorou a slovám úprimnej vďaky.

Myslím, že je to láska ku všetkému čo ma v živote stretlo a úcta k všetkému čo ma ešte čaká.

Prirovnala by som to k jednej z najkrajších životných ilúzií, ktorá naplnila môj svet a životné hodnoty.

Tým, že ste mi napísali ste sa stali úžasným puzzle dielikom, ktorý dokonale zapadá do môjho sveta. Stali ste sa spojivom medzi mnou, radosťou a úprimným šťastím.

Takto sa formujem ja krok za krokom - diel po diely - až sa vytvorí dokonalý obraz môjho malého sveta.

Žiaľ ako každému inému, aj mne sa stáva, že ma niekto/niečo vedome, či nečakane rozbúra, lenže cez Vaše pohľady, cez pohľady ľudí od ktorých sa rada učím mám vždy dôvod na to, aby som oprášila všetky diely a začala s budovaním pekne odznova... hlavne vždy s úsmevom :))

Keď som si od Vás prečítala vetu: "***Ja nečakám na Vianoce ja mám Vianoce, keď čítam Tvoje články***"... môj vnútorný svet signalizoval,

že sa schyľuje k tomu najkrajšiemu pocitu úľavy - konkrétne k slzám šťastia, ktoré sa behom minúty 60x dotkli prítomnosti.

Krokodílie slzy sa striedali v mojich očiach takou rýchlosťou, že mi ani nestihli stiecť po tvári, rovno kvapkali z mojich očí čím sa na stole vytvorila malá mláka úprimných pocitov za ktoré som Vám nesmierne vďačná.

Vaša Dadka

Obrázky: <http://svetpohladnic.sk/pohladnice/obrazky/nadherna-ruza-stx070.jpg>